

správně dovozuje, že šlo o nepřípustnost určité exekuce, a že znění žalobní prosby nemohlo upravit právní poměr mezi stranami definitivně pro celou příští dobu, tak aby exekuce na tyto předměty se strany žalovaného byla na příště vůbec nepřípustná. To podle žalobní prosby, která zněla jen na nepřípustnost exekuce, t. j. exekuce právě vedené, soud ani vysloviti nemohl. Není tedy napadený rozsudek právně mylný, při čemž není třeba uvažovati, co by bylo právem, kdyby byl býval současně žalován také dlužník a kdyby byl nepřípustnost exekuce uznal, neboť případ ten tu nenastal.

Čís. 13560.

Proti usnesení rekursního soudu, jímž, změniv usnesení prvního soudu, mu nařídil, by opět zahájil řízení podle § 194 c. ř. s., jest dovolací rekurs nepřípustný.

(Rozh. ze dne 18. května 1934, R II 218/34.)

Rekursní soud uložil prvnímu soudu, by jednání skončené podle § 193 c. ř. s. znovu zahájil podle § 194 c. ř. s.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.

Důvody:

Napadeným usnesením bylo prvnímu soudu nařízeno, by jednání podle § 193 c. ř. s. skončené znovu zahájil podle § 194 c. ř. s. To má za následek položení roku podle § 130 c. ř. s., jemuž zvláštním oprávněným prostředkem nelze odporovati (srov. také »odpovědi« min. sprav. k § 194 c. ř. s.). Je lhostejné, že tak nařídil teprve soud rekursní, neboť jeho opatření vstupuje na místo opatření soudu první stolice, jemuž by rovněž nebylo lze odporovati samostatným oprávněným prostředkem podle § 186 c. ř. s. Bylo proto dovolací rekurs jako nepřípustný podle § 526 c. ř. s. odmítnouti.

Čís. 13561.

Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.).

Odvolací soud ve věcech pracovních není oprávněn ve sporu o hodnotu vyšší než 300 Kč zrušiti rozsudek prvního soudu a vrátiti věc pracovnímu soudu k dalšímu jednání a k novému rozhodnutí.

(Rozh. ze dne 18. května 1934, R II 231/34.)

Pracovní soud zamítl žalobu. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvnímu soudu, by ji, vyčkaje pravomoci, znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc odvolacímu soudu, by, doplně řízení, znovu rozhodl.

D ů v o d y :

Jde o rekurs podle § 519 čís. 3 c. ř. s., který je podle § 36 odstavec druhý zákona čís. 131/1931 sb. z. a n. přípustný i ve sporech pracovních (srov. rozhod. čís. 12.184 sb. n. s.). Stěžovatel právem vytýká, že odvolací soud v tomto případě nebyl oprávněn, rozsudek prvního soudu zrušiti a věc vrátiti pracovnímu soudu k dalšímu jednání a novému rozhodnutí. Podle § 33 zákona čís. 131/1931 sb. z. a n. projednává se ve sporech o hodnotu vyšší než 300 Kč věc před odvolacím soudem (§32) znovu v mezích určených návrhy stran v odvolání. O řízení před odvolacím soudem v těchto sporech platí obdobně ustanovení civilního řádu soudního o řízení před sborovými soudy první stolice j a k o s o u d y p r o c e s n í m i s odchytkami v zákoně blíže uvedenými, jež se však netýkají souzeného případu. Z uvedeného předpisu vyplývá, že není přípustné, by odvolací soud v pracovních sporech o hodnotu vyšší než 300 Kč rozhodl usnesením podle §§ 496 a 499 c. ř. s., ježto se tato ustanovení na řízení před ním vůbec nevztahují. Stanoví-li zákon, že předpisů o řízení před sborovými soudy první stolice má býti obdobně užito, není tu místa pro obdobné použití jiných zákonných předpisů čtvrté části civilního řádu soudního (§§ 461 a násl.) o opravných prostředcích, ježto v zákoně o pracovních soudech došly předpisy o odvolacím řízení zvláštní odchylné úpravy. Odvolací soud měl tedy v souzené věci rozhodnouti rozsudkem podle prvního titulu, druhého oddílu, druhé části civilního řádu soudního, ovšem až po doplnění řízení, jež pokládal za neúplné, a neměl rozsudek pracovního soudu zrušiti a věc mu vrátiti, by ji dále projednal a rozhodl, neboť projednati věc znovu jest podle výslovného předpisu § 33 zákona čís. 131/1931 sb. z. a n. povolán odvolací soud (viz rozhodnutí čís. 12.951 sb. n. s.).

Čís. 13562.

Určení schodku, o který jest nejvyšší podání, docílené při opětné dražbě nižší než nejvyšší podání docílené při dražbě předchozí, má se státi bez zbytečného průtahu; předpokladem ovšem jest, že příklep při opětné dražbě jest pravoplatný a nestane se bezpředmětný možným předražkem. Netřeba však vždy čekati, až jest nade vší pochybnost jisto, že konání další opětné dražby jest řádným a včasným složením nejvyššího podání docíleného při opětné dražbě vyloučeno.

(Rozh. ze dne 24. května 1934, R I 60/34.)

K návrhu vymáhající věřitelky stanovil soud první stolice schodek na nejvyšším podání, povstálý při opětné dražbě nemovitosti. Rekursní soud návrh vymáhající věřitelky na určení schodku na nejvyšším podání ve smyslu § 155 ex. ř. pro tentokrát zamítl. D ů v o d y: Prvý soud napadeným usnesením určil schodek na nejvyšším podání ve smyslu § 155 ex. ř. vzniklý tím, že stěžovatelka jako vydražitelka celé nejvyšší podání v čas a řádně úplně nezapravila, takže při opětné dražbě po rozumu § 154 ex. ř. se prvního nejvyššího podání již nedosáhlo. Určení to učinil však první soud, ještě než bylo nade vší po-